

afene, fordi man føler sig tiltalt af den Teori, at Ulykkesforsikringen skal betragtes som en tilbageholdt Del af Arbejderens Løn. Derfor er det en uforsvigelig Betingelse for at faa Udgaag til Ulykkesforsikring, at man modtager Løn; uden det kan man jo nemlig ikke have Krav paa tilbageholdt Løn. Den højtærede Minister sagde, at der ogsaa i mit Forslag var adskillig Teori, og det er rigtigt nok; det kan der vist ikke undgaaes i noget Forslag. Men det, jeg antede over, var heller ikke, at der i Almindelighed fandtes „Teori“ i det nu foreliggende Forslag, men at dette fra først til sidst var bygget paa en kunstigt udpekuleret Teori, og det er for denne Teoris Skyld Fisterne skulle lide. Hvilken Trøst mon det nu vil være for Fisterne og Sømandstanden, at man kommer og tiltaler dem saaledes: „Her have vi lavet en Ulykkesforsikring, men vi kunne ikke faa jer med, ikke fordi vi ikke have Raad, tværtimod — men fordi I passere ikke ind i vor Teori om Arbejdsaftalen“. Jeg antager, at Fisterne og Søfolkene vilde sige: Vi kunde nok ønske, at Teorierne her spillede en mindre Rolle; og det praktiske Hensyn til Befolkningens Læve en større. At Teorien skal have denne afgørende Betydning, vil Befolkningen i sin Helhed ganske sikkert heller ikke kunne forstaa. Til disse Bemærkninger skal jeg endnu sige en: Da jeg forleden havde bemærket, at det dog var meget lidt, som det foreliggende Forslag bød Arbejderne i Forsørgelse, saa svarede det ærede Medlem mig i Jorgaars, at det heller ikke var Meningen med hans Lovforslag at forsikre Arbejderne fuldt ud, men kun at give noget, idet det maatte fordras, at de selv maatte komplettere deres Forsørgelse ved Privatforsikring. Efter denne Udtalelse forstaa jeg endnu mindre det hele. Det er jo en ren Erkendelse af, at det Udvalget har foreslaaet, er noget halvt. Men naar man skal faa en Ulykkesforsikring gennem Lov, hvorfor saa paa Forhaand indrette det saaledes, at det bliver noget halvt, man laver? Hvis Arbejderne i Kraft af den omtalte Teori virkelig have Krav paa en Ulykkesforsikring hos Arbejdsgiveren, hvorledes kan det saa forklares, at Teorien kun giver dem Krav paa halv Erstatning? Ja, der er mange Ting ved denne mærkelige Teori, som jeg ikke forstaaer. Men jeg skal nu slutte, idet jeg tilsidst fremdrager endnu en Bemærkning, som fremkom fra det ærede Medlem. Han sagde imod Slutningen af sit Foredrag omtrent dette, at vi hellere slet ikke maatte faa en Ulykkesforsikring end en, som ikke var knyttet til Arbejdsgivernes Pligt. Jeg vil nu ikke sige noget tilsvarende; tværtimod jeg

vilde beklage, om man stiller sig paa et saadant eksklusivt Standpunkt derimod. Jeg vil ikke sige, at jeg ingen Ulykkesforsikring vil have, naar den ikke hviler paa mit Princip, men saa meget vil jeg nok sige, at have vi kun Udsigt til i Aar at faa en Lov af den Art, som det ærede Medlem taler for, saa lad os hellere vente en Smule. Spørgsmaalet er saa stort, at det godt taaler nogen Undersøgelse endnu. Vi have kun den tykke Statistikk at bygge paa; lad os undersøge, om der ikke kan staves en dansk Statistikk, eller om man dog ikke ad en eller anden Vej kan fremskaffe saadanne Oplysninger, at vi ikke nøjes med at lade os skræmme af de tykke Tal. Jeg har for nævnt Malernes Forsikring. Den har et Kontrolprincip som vi maaste kunde bruge, og som synes meget simpelt; hele Kontrollen udføres nemlig af selve Faget. Maaste kunde det hende, vi kunde faa Tilslutning til en Ulykkesforsikring, hvor Byrden ikke blev lagt paa Kommunerne, men paa Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, maaste paa samme Maade, som Malerfaget frivillig har paataget sig den. Lad os i det hele komme til en Overvejelse af hele Spørgsmaalet og søge at komme til en Løsning, der er fri for disse Teorier og disse Halvheder. Det har været min Hensigt med at fremsætte mit Forslag at søge at fremkalde en Drøftelse paa en anden Basis end den, der hidtil har foreligget. Og jeg tror, det er heldigt ikke at forhaste sig alt for meget i denne Sag, ogsaa af den Grund, som er fremsført i Norge; man anfer der stærkt over, at Lovgivningsmagten har jaget en Lov igennem uden at høre de interesserede Parter; man har slet ikke ladet disse drøfte Sagen i Forvejen eller hørt deres Mening. Jeg tror, det var heldigt, om man hos os anvendte det Princip, der er kendt i Tyskland, og som dog ikke er aldeles ukendt hos os, nemlig at man lader saadanne Spørgsmaal som dette i Forvejen drøftes af de Parter, der ere særlig interesserede i Sagen, her altsaa af Arbejdsgiverne og Arbejderne paa deres Møder. Lad dem sige deres Mening om Sagen som den foreliggende; give de da det ene eller det andet Princip deres Tilslutning, saa har Lovgivningsmagten sin Ryg fri, hvis der siden viser sig Misforhold; og give de ikke et vist Forslag Tilslutning, saa fremkommer der maaste under dets Drøftelse Tanker, der kaste nyt Lys over Sagen, saaledes at de gøre det muligt at ordne den paa en bedre, mere praktisk Maade end hidtil foreslaaet.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgtreds): Naar man betragter det foreliggende